

er blevet usikkert? Jeg troer virkelig, at vi maae holde lidt mere paa hvad der tilhører os og er overleveret os som sikket fra vore Fædre.

Jeg skal ikke omtale det Ændringsforslag, som er taget tilbage; derimod skal jeg sige et Par Ord om det Ændringsforslag, som under Nr. 5 er stillet af en æret Landssthingsmand (Treschow). Jeg ønsker at komme den ærede Rigsdagsmand saa nær som muligt, og jeg skal derfor ikke fremhæve Grunden til vor Modstræben imod hans Forslag mere end høist nødvendigt. Den ærede Landssthingsmand har fundet Betænkkeligheder ved den af os foreslaaede Redaction, paa den ene Side, fordi den kunde give Anledning til Tvivl, som om derved ikke den danske Kronens Ret til Holsteen var klart udtrykt, som om den ikke udelukkede de slesvig-holsteenske Prætensioner paa Holsteen. Jeg troer, at det er saa klart som muligt, at vor Redaction udelukker enhver saadan Paastand, forsaavidt nemlig en Beslutning herfra kan gøre det. Vi foreslaae at overdrage Kronen med alle dertil hørende Lande og Rettigheder til den nye Linie. Den danske Regjering og vi antage, at Holsteen hører hertil, og deri er ogsaa den ærede Landssthingsmand fuldkommen enig med mig, ingen dansk Mand kan i dette Dieblif sige Andet, end at han anseer den Paastand, at Holsteen hører med til den danske Krone, for at være den overveiende; de, der derimod sige, at det ikke er saaledes, ville naturligtviis ikke lade sig afvæbne ved en Beslutning af os, og altsaa opnaaes der ikke Noget ved en forandret Redaction; tvertimod troer jeg, at der tages Noget. Den ærede Landssthingsmand troede dernæst, at vor Redaction kunde indeholde noget Anstødeligt for den russiske Keiser — saavidt jeg forstod den ærede Taler; jeg var saa uheldig ikke ganste

at kunne høre hans Ord —; men jeg troer, at der snarere vilde ligge noget Stødende deri, naar man her udtrykkelig ved en Beslutning vilde constituere en uopløselig Enhed af Alt, hvad der i dette Dieblif er under vor Konges Regjering. Vi gaae den bestednere Vej; vi sige: „Alt, hvad der retligt er forbundet med den danske Krone,“ — ikke blot i dette Dieblif er under Hans Majestæts Scepter —, hører med til den, — og derved mene vi ogsaa efter den danske Paastand det forrige Lehnshertugdømme Holsteen. Rusland bestrider, at dette hører med til den danske Krone som saadan, og vi kunne ikke gjøre nogen Forandring heri ved en Beslutning.

Hvad Ændringsforslaget under Nr. 6 angaaer, da troer jeg ikke, at det, hvad der heller ikke er gjort Paastand paa, er af stor Vigtighed; heller ikke kan jeg paa nogen Maade ansee det for heldigt. Det fremhæver en Statsact, som har tjent til at indlede Forhandlingerne, som angiver Tanken i dem, men som ikke har nogen almindelig bindende Kraft, ikke engang til at bekræfte og anerkjende, endstige til at begrunde, fordi den er en Forhandling imellem Kongen af Danmark og Keiseren af Rusland, hvor der vel er udtalt, hvad man vilde tragte efter, og ad hvilken Vej man skulde komme dertil, nemlig ved Frastigelser fra alle Berettigede, som stode i veien for det Arrangement, som der betegnedes som ønskeligt, altsaa en Act af en ganske foreløbig Charakter, som gjorde det muligt at begynde, hvor der først skulde begyndes, ved de første Renunciationer. Jeg troer heller ikke, at man imellem de Statsacter, som her komme i Betragtning og som opregnes i Beslutningen, skal optage Løndonnertractaten, saaledes som under Nr. 8 er foreslaaet.